

knap. Het modernste waar ik mee bezig ben is Leap Day. Dat komt mede door de mensen in de band die een modernere aanpak hebben. FH zit meer aan de retro-kant van de prog, evenals Trion, hoewel de laatstgenoemde het experiment niet schuwt. Daarbij is het een instrumentale band en dat werkt prettig, want bij veel bands overheersen de zangpartijen en dat vind ik soms best jammer, want de diversiteit verdwijnt dan een beetje."

Is Gilmour jouw grote voorbeeld ?

"Ja, maar zo waren er wel meer. Steve Hillage is een tijdlang een absoluut voorbeeld geweest. Zijn album Fish Rising vind ik nog steeds een onovertroffen goede plaat. Ik ben altijd een Yes-fan geweest, maar ik luister meer naar Chris Squire dan naar Steve Howe. Wilde en vreemde gitaarstukken bekoren mij het meeste. Vreemd genoeg merk je dat niet in mijn eigen muziek. Naar Hatfield And The North luister ik ook veel, de Canterbury-sound met voor mij moeilijk te plaatsen stukken. Jade Warrior niet te vergeten, die in hun Island-periode vier heel mooie platen hebben uitgebracht. Waarop ik erg trots ben, is dat ik de Australische levende gitaarlegende Tommy Emmanuel heb ontmoet en met hem op de foto ben gekomen. Hij is een sublieme akoestisch gitarist met een positieve houding. Hij heeft heel motiveerend op mij gewerkt, waardoor ik nog meer mijn best probeerde te doen. Daardoor kwamen er bij mij steeds meer stukken uitrollen die hun weg vonden naar de FH-, Leap Day- en Trion-albums."

TRION

In welke formatie speel je het liefst?

"Ik heb jarenlang met veel plezier in FH gespeeld, totdat ik zelf gefrustreerd raakte en toen ben ik eruit gestapt. Onmiddellijk daarna zat ik al in Leap Day en dat was een heel ander verhaal, omdat ik daar gitaartechnisch veel meer werd uitgedaagd. Er werd veel voor mij geschreven en dat loog er niet om. In Trion kun je veel fantasie kwijt. Eigenlijk kon alles in die band, als we het alle drie maar eens waren. Dat heeft heel leuke muziek opgeleverd en nog steeds. Het staat momenteel op een laag pitje. FH was echter nooit buiten beeld. Enige tijd geleden verliet bassist Marcel Derix de band en er stond nog een optreden gepland. Het leek mij een ontzettende uitdaging om hem te vervangen. Ook bas-

DISCOGRAFIE

Eddie Mulder	
Dreamcatcher	2015
Flamborough Head	
One For The Crow	2002
Tales Of Imperfection	2005
Live In Budapest	2007
Looking For John Maddock	2009
Leap Day	
Awaking The Muse	2009
Skylge's Lair	2011
From The Days Of Deucalion, Chapter 1	2013
Trion	
Tortoise	2003
Pilgrim	2007
Funfair Fantasy	2013
Pink Floyd Project	
Live - Part 1	2006
Live! (dvd)	2009

gitaar speel ik al een aantal jaren, al heb ik dat eigenlijk nooit in bands laten zien. Toch mag ik dat heel graag doen, dus heb ik mij als bassist aangemeld en ben, vanaf ongeveer begin dit jaar, weer lid van FH maar op een ander instrument. Het interessante is, dat ik als bassist/componist een andere rol heb. Daardoor kunnen we FH enigszins een nieuwe richting in duwen. Bij Leap Day is het anders. Er zitten diverse componisten in de band, die allemaal bijdragen leveren aan composities. Wij zijn nu in de afrondingsfase van From The Days Of Deucalion Chapter 2. Het onderwerp voor de muzikale bewerking van het boek heb ik aangedragen, maar iedereen bemoeit zich met het concept, zodat het eindproduct er anders uitziet dan ik had bedacht. Dat geeft niets, want zo wordt het een geza-

menlijk eindresultaat. Het leuke is, dat ik bij iedere formatie een ander ei kwijt kan." *Met FH speelde je regelmatig in het buitenland. Mis je dat?*

"Ja, het is heel leuk om andere mensen te ontmoeten en voor een ander publiek op te treden. Het reizen met de band is prachtig, dat zijn de krenten in de pap. Tijdens ons verblijf in Mexico, waar we waren voor het Baja Prog-festival, kwam een man naar mij toegelopen. Hij stelde zich voor als Steve Rothery, maar die